

Rønholt (KF):

Det, der kaldte mig herop, var hr. Ole M. Niensens bemærkning om at indføre afgift på jagtpatroner.

Til orientering vil jeg blot sige, at der allerede i dag er en ikke ubetydelig afgift på jagtpatroner; det skal nu ikke forhindre mig i at aflevere en mønt for jomfrutalen.

(Kort bemærkning).

Henning Nielsen (S):

Jeg var meget glad for at høre, at der trods alt også i Fremskridtspartiet var forståelse for, at vi ikke skulle tillade jagt med jagtfalke.

Hr. Aage Brusgaard mente, at det ikke var værre end alt muligt andet at jage med en falk – det var vel bare døden for den fugl, som blev jaget – men jeg vil sige til hr. Aage Brusgaard, at jeg er glad for, at der er åbnet for, at vi får kigget på det i udvalget. Vi har masser af materiale, som beskriver, hvad det egentlig er, der foregår. Efter det kendskab, som jeg har til det – jeg har ikke direkte set jagt med falke, men talt med folk, som har oplevet det – er det faktisk en form for dyrekamp, som vi herhjemme tager afstand fra, i hvert fald når mennesker medvirker til det, og det gør man jo i det øjeblik, hvor man går på jagt med en falk. Og jeg har også fået refereret, at når man driver falkejagt, har man måske en hund med, for mange gange kan f.eks. en agerhøne gå i dækning, og så kan rovfuglen ikke tage den, men så kommer mennesket og jager den op med en hund eller på anden måde. Det er uetisk, det er i hvert fald min grundholdning, men jeg er glad over, at man er klar til at diskutere det i udvalget og se, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal også her takke for de meget positive ord, der er faldet om denne lov, og jeg skal også ligesom de fleste ordførere rose Vildtforvaltningsrådet for det fremragende arbejde, der har gjort det muligt, at vi har kunnet føre en så fornuftig debat her, hvor vi stort set er enige om alle hovedbetragtningerne i loven. Der er nogle enkelte hjørner hist og pist, de fleste drejer sig om fugle, og det skal jeg vende tilbage til, men i det store og hele har man været enig med ministeren og med Vildtforvalt-

ningsrådet i formålet og hensigten med loven og også i meget vid udstrækning i lovens udmøntning.

Det er klart, at loven indeholder mange bemyndigelser, og det er der flere ordførere der er faldet over. Men når vi nu har fået en så god lov, som næsten alle er enige om, er det så ikke en god idé, at vi ikke hvert eneste år skal her ned i folketingssalen og lave nogle ændringer, fordi der skal ændres lidt på jagttiderne hist og her? Mon ikke det er meget godt, at det er en rammelov, så vi hele tiden har mulighed for at ændre betingelserne igennem bemyndigelserne? Der er jo mange steder, hvor der kan ske ændringer. Jeg tror ikke, det er særlig smart, hvis vi skal have nogle detaljer i jagt- og vildtforvaltningsloven til behandling i hver eneste folketingssamling.

Jeg kan også konstatere med tilfredshed, at de, som på den ene side har været betænkelige ved bemyndigelserne, på den anden side er glade og trykke ved, at de skal udmøntes i samarbejde med Vildtforvaltningsrådet. Selvfølgelig vil Folketingets udvalg hele tiden kunne komme ind i billedet med hensyn til udnyttelsen af bemyndigelserne, og jeg tror, det er klogere at gøre det på den måde end ved at lave nogle ændringer i loven en gang om året.

Jeg har bemærket, at flere ordførere ikke ønsker, at 16-årige skal kunne gå på jagt alene. Men det er altså sådan med hensyn til indberetningerne om jagtskader fra forsikringselskaberne, at man kan konstatere, at de 16-17-årige ikke er indblandet i flere uheld end de 25-, 35- eller 45-årige. Det er jo rigtigt, som hr. Ole M. Nielsen siger, at i dag går de jo heller ikke alene. Nej, men de fører jo selv bøssen, og man kan altså konstatere ud fra indberetningerne, at der er ikke forholdsvis flere i den aldersgruppe, der har forvoldt skader, så der kommer jagtforsikring ind i billedet. Men lad os drøfte det i udvalget.

Jeg har også konstateret, at der er en vis kritik af buejagten. Jeg har højt og tydeligt skrevet i loven, at der er givet en 5-årig dispensationsperiode, hvor vi vil følge buejagten nøje, og derefter vil vi tage stilling til, om der skal nedlægges et endeligt forbud. Det giver mulighed for, at buejagten ikke fordømmes alene på grund af myter eller ikke helt underbyggede påstande, og der er jo to forskellige skoler; nogle siger, at det er værre for dyrene end at